

PENTRU O BAZĂ A CULTURII MODERNE PRIN
DREPTUL LA INFORMARE AL FIECĂRUI CETĂȚEAN

FONDATOR

Gheorghe
Asachi
1829

Albina

SERIE NOUĂ
REDACTOR:

CORNELIU LEU

ANUL CLXXVIII

iunie – iulie

2006

românească

A.Co.R.
1997

distinsă cu ordinul **MERITUL CULTURAL** în grad de
Mare Ofițer și cu **ORDINUL ZIARIȘTILOR** clasa I - aur

M.P.S.R.

DOUĂ EVENIMENTE IMPORTANTE PENTRU ORGANIZAȚIILE NOASTRE

**Asociația
Comunelor din
România a devenit
membră a Consiliului
Comunelor și
Regiunilor Europene**

**Fundația Episcopul
Grigorie Leu - Mișcare
pentru Progresul Satului
Românesc, a definitivat într-
un seminar internațional
documentul privind
societatea civilă din
Uniunea Europeană**

In zilele de 26-29 mai 2006, s-a desfășurat în România, cu participare academică europeană, un seminar internațional care și-a propus DEFINIREA CONCEPTULUI DE SOCIETATE CIVILĂ TRANSNAȚIONALĂ ÎN DEZVOLTAREA EUROPEANĂ, precum și înființarea unei organizații neguvernamentale-pilot de nivel european, idee inițiată anul trecut de Fundația noastră, dezbătută până în prezent în seminarii internaționale la Bratislava, Praga și Roma, întrunirea din România lansând un apel și un document concludiv.

Am fost sprijiniți în acest demers de Institutul Internațional Jacques Maritain care a participat cu o delegație condusă de Secretarul General, profesorul universitar doctor Roberto Papini, specialist în doctrine politice Europene, titular al catedrei respective la universitatea LUMSA din Roma și inițiator al catedrei UNESCO de Politici Culturale Europene.

Ședința inaugurală a Seminarului a avut loc în sala Senatului Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din București, sub egida Consiliului Rectorilor din România, a USAMV, a universității Ecologice, a unor catedre de sociologie, istorie și științe politice și al Asociației Comunelor din România.

S-a primit binecuvântarea prea Ferictului Părinte Teoctist, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, mesajul domnului Nicolae Văcăroiu, Președintele Senatului României, și cel al Comisiei Comune Parlamentare pentru Integrarea Europeană. Din străinătate s-au primit mesajedin partea lui Jeremy Smith, Secretar General al Comitetului Comunelor și Regiunilor Europei, Bente Schindel, Secretar general "Joint Cultural Councils of Denmark", membru în rețeaua ONG a Mării Baltice și din partea unei serii de publicații socio-politologice europene în parteneriat media pentru susținerea concluziilor noastre.

Suplimentul din interiorul acestui număr de revistă prezintă pe larg lucrările importantului Seminar Internațional.

În paginile următoare publicăm raportul privind desfășurarea lucrărilor celei de a 23-a adunări generale a Consiliului Comunelor și Regiunilor Europene care a avut loc recent la Innsbruck și o relatare descriind activitățile și scopurile acestui important organism consultativ european din care, chiar înainte de parafarea aderării noastre la Uniunea Europeană, organizațiile neguvernamentale românești ce reprezintă comunele, orașele și municipiile României, încep să fie admise a face parte cu drepturi depline.

După cum se poate vedea din acest raport, succesul Asociației Comunelor din România, ne poate produce o satisfacție deosebită. Fotografia de deasupra ne oferă o imagine de la acest eveniment.

ÎN PAGINILE 29-32,
SUPLEMENTUL LITERAR
"ALĂUTA ROMÂNEASCĂ"

ACTUALITATEA LUCRĂRILE CELEI DE A 23-a ADUNĂRI GENERALE A

Consiliul Comunelor și Regiunilor din Europa (C.C.R.E.), a fost înființat în anul 1951 de către un grup de primari europeni sub titulatura de „Consiliul European al Municipalităților”, regiunile intrând mai târziu în structura consiliului, forma adoptată atunci menținându-se până astăzi.

În ziua de azi, C.C.R.E. este cea mai mare organizație ce privește guvernarea locală și regională din Europa, membrii săi fiind asociații naționale de regiuni și municipalități din peste 30 de țări. Aceste asociații reprezintă interesele a peste 100.000 de autorități locale și regionale. Pe plan internațional, C.C.R.E. este ramura europeană a Organizației Mondiale a Orașelor și Municipalităților (U.C.L.G. – United Cities and Local Governments).

Țelul principal al C.C.R.E. este promovarea unei Europe puternice, unite, bazate pe democrație, pe principiul descentralizării și cel al subsidiarității. Pentru o mai bună comprehensiune a importanței acestei organizații pe plan european și mondial, voi exemplifica și detalia o parte din activitățile

C.E.M.R.:

□ Consolidarea guvernării locale și regionale în Europa și în lume – în cadrul U.C.L.G., C.C.R.E. promovează democrația, guvernarea locală și schimbul de experiență și bune practici în lume; de asemenea, se promovează cooperarea Nord-Sud;

□ Influențarea legislației europene – în domenii ca mediu, achiziții publice, politici publice, fonduri structurale sau legea competiției, legislația europeană are un impact imens asupra guvernării locale și regionale de-a lungul Europei. Așadar, una dintre activitățile cheie ale C.C.R.E. este influențarea legilor europene. Lucrând îndeaproape cu asociațiile naționale membre, C.C.R.E. trasează linii directoare sub forma unor politici proprii ce se materializează în răspunsurile date Comisiei Europene, în special prin dialogul și prin procesele de consultare pe care C.C.R.E. le are cu aceasta. Tot aceste politici proprii servesc și pentru lobby asupra amendamentelor specifice în Parlamentul European și în Consiliul de Miniștri;

□ Schimb de informații și de experiență – dacă ar fi luate împreună, toate localitățile și regiunile constituie o vastă experiență în domeniile de competență lor așa cum sunt bunăstarea socială, dezvoltare economică, transport, mediu etc. Astfel, rolul C.C.R.E. este de a facilita și înlesni fluxul de informații asupra acestor experiențe, de a răspândi idei și aptitudini către toți membrii săi. Pentru a reuși în demersul său, C.C.R.E. organizează grupuri de lucru, seminarii și conferințe care oferă cadrul necesar membrilor săi pentru a se întâlni și discuta asupra provocărilor ce îi așteaptă, precum și a modului în care aceste provocări pot fi întâmpinate;

□ Încurajarea și sprijinirea înfrățirii între localități – C.C.R.E. se poate mândri cu faptul că a creat conceptul de înfrățire între localități, idee ce s-a născut din convingerea că o Europă a păcii și de succes poate fi cel mai bine construită, la baza ei, de către cetățeni. În ziua de azi există peste 30.000 de astfel de înfrățiri în toată Europa, iar susținerea acestora rămâne una din prioritățile C.C.R.E.; ca o particularitate, coordonând activitatea celor ce se ocupă de înfrățiri, C.C.R.E. colaborează îndeaproape cu Comisia Europeană și Parlamentul European pentru asigurarea suportului financiar și politic pentru activitatea de „town twinning”.

□ Implicarea în dezvoltarea viitorului Europei – C.C.R.E. militează pentru o Europă ce respectă principiul subsidiarității și cel al guvernării locale și regionale, o Europă în care toate sferile de guvernare (local, regional, național, european) lucrează împreună ca parteneri pentru bunăstarea generală. C.C.R.E. a făcut campanie pentru o Constituție Europeană în care să se recunoască rolul deosebit pe care îl au municipalitățile; de asemenea a ajutat autoritățile locale din noile state membre ale U.E. să se pregătească pentru integrare.

Deciziile C.C.R.E. sunt luate la nivelul Consiliului Director în componența căruia intră președinții asociațiilor de autorități locale și regionale membre. Adunarea Generală are loc o dată la trei ani.

Lucrările celei de-a 23 adunări generale a C.C.R.E. au avut loc în perioada 10-12 mai 2006 la Centrul de Conferințe din Innsbruck, împreună cu seminarul „Viitorul serviciilor publice în

Europa”. Până în anul 2006, nici una dintre asociațiile de autorități locale din România nu era membră a C.C.R.E., ceea ce a constituit un impediment pentru activitatea acestora într-o țară viitoare membră a Uniunii Europene. Asociația Comunelor din România a început demersurile legate de aderarea la asociația europeană în toamna anului 2005, fiind susținută atât de Secretariatul General al C.C.R.E., cât și de asociații similare din statele europene. Procedura de aderare prevede completarea și înaintarea de către asociația solicitantă a unei cereri de aderare, care este discutată la nivelul Consiliului Director, care apoi votează respectiva cerere. A.Co.R. a înaintat cererea de aderare la ședința Consiliului Director al C.C.R.E. din luna decembrie 2005, care a avut loc la Viena. Răspunsul acestuia legat de cererea A.Co.R. a fost unul favorabil, recomandând ca votul final să fie dat la ședința Consiliului Director de la Innsbruck, care a avut loc în dimineața zilei de 10 mai 2006.

Ordinea de zi a ședinței Consiliului Director de la Innsbruck a fost:

1. Aprobarea procesului-verbal al ședinței de la Consiliul Director din Viena;
2. Pregătirea documentelor celei de-a 23 Adunări Generale (programul adunării generale și schimbarea de puncte de vedere legate de materialele care urmau să fie prezentate și adoptate în cadrul adunării generale);
3. Pregătirea următoarei adunări generale (2009) și selectarea gazdei acesteia;
4. Aprobarea cererilor de aderare a Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România, Asociației Comunelor din România și Asociației Municipiilor din România;
5. Adoptarea Cartei Europene a egalității între bărbați și femei la nivel local;
6. Alegerea președintelui Comisiei pentru problemele angajaților;
7. Aprobarea proiectului Casa Autorităților Locale și Regionale din Europa, cu sediul la Bruxelles;
8. Discutarea activității C.C.R.E. în cadrul U.C.L.G.;
9. Calendarul întâlnirilor viitoare;
10. Diverse.

Președintele C.C.R.E., primarul și guvernatorul Vienei, dl. Michael HÄUPL, dar și secretarul general, dl. Jeremy SMITH, au subliniat încă de la început că această adunare generală este cea mai importantă din întreaga existență a organizației, la ea participând peste 1.200 de reprezentanți de autorități locale și regionale din 33 de state. Din acest punct de vedere merită subliniat faptul că, delegația României (46 persoane doar din partea A.Co.R.) a fost a doua ca mărime după cea a Portugaliei.

Discuțiile cele mai aprinse au vizat alegerea locației pentru următoarea adunare generală, pentru care și-au depus candidatura Derby (UK), Groningen (NL) și Malmö (S), în timp ce alte trei localități au trimis scrisori de intenție pentru organizare, dar au depășit termenul limită de depunere (Torino și Bari din Italia, Vasterbotten din Suedia). Consiliul Director a respins cele trei localități care au prezentat cu întârziere candidaturile, în competiție rămânând doar primele trei. Decizia finală în ceea ce privește următoarea locație a adunării generale va fi luată la Consiliul Director de la Sevilla din toamna acestui an.

**Albina
românească**

publicație a
MIȘCĂRII PENTRU PROGRESUL
SATULUI ROMÂNESC - FUNDATIA EPISCOPUL

GRIGORIE LEU

realizată în colaborare cu

**ASOCIAȚIA COMUNELOR DIN
ROMÂNIA**

editor: CASA DE EDITURA ȘI PRODUCTIE AUDIO-
VIDEO-FILM „REALITATEA”.

Înregistrată la Registrul Comerțului

J40/5587/1991

Cod fiscal: R33954;

cont la Banc Post - Sucursala Moșilor

nr: RO11BPOS70202902964ROL01

Cod Publicații Poștă 19086

ISSN 1583-2546

REDAȚIA:

**Nicolae Dragoș și Emil Drăghici -
senior editori; Dragoș Sarchizian -
secretar general de redacție; Ștefan
Naciu, Gheorghe Manea, Sergiu Târa,
Alexandru Dumitriu, Simona
Constantinescu, Antoaneta Matei**

Director marketing și publicitate - **Tudor
Leu.** Tehnoredactare computerizată - **Veronica Ionescu.** Adresa: Redacția si
Administrația: bd. Dacia nr. 126, sector 2,
București 020064. Telefon: 021 6105659;
Fax: 021 2105411;

E-mail: albina@vipnet.ro;

Internet: www.vipnet.ro/albina

**Abonamente: 240.000 lei anual,
120.000 lei - 6 luni, 60.000 lei - 3 luni.
prețul unui exemplar - 20.000 lei
Abonamente de sprijin: 1 milion lei anual.**

Tipărit la Tipografia ANA

CONSILIULUI COMUNELOR ȘI REGIUNILOR EUROPEI ACTUALITATEA

Prezentarea candidaturii U.N.C.J.R. a fost făcută de secretarul general, dl. Doru Laurian BĂDULESCU, iar candidatura A.Co.R. a fost susținută de președintele asociației, dl. Emil DRĂGHICI. Ambele candidaturi au fost acceptate cu unanimitatea voturilor. Candidatura Asociației Municipiilor din România nu a fost susținută din cauza lipsei reprezentantului acesteia, votul privind admiterea A.M.R. fiind amânat pentru Consiliul Director de la Sevilla. Tot cu această ocazie, Asociația Orașelor din România și-a depus și ea candidatura, care va fi discutată la următorul Consiliul Director.

Primarii comunelor au intrat deja în Europa

O altă decizie importantă a fost cea legată de Casa Autorităților Locale și Regionale din Europa din Bruxelles, unde C.C.R.E. intenționează să închirieze un fost sediu de bancă, în dorința de a oferi tuturor asociațiilor membre un spațiu de reprezentare în Bruxelles. Majoritatea asociațiilor s-au arătat interesate de ideea unui sediu unic pentru asociațiile de autorități locale și regionale. Costurile legate de sub-închirierea unui spațiu vor fi de aproximativ 7-8000 Euro pe an pentru o cameră.

Consiliul director a aprobat și celelalte documente aflate pe ordinea de zi, inclusiv Carta europeană a egalității între bărbați și femei la nivel local, care urma să primească și aprobarea adunării generale. Președinte al Comisiei pentru problemele angajaților a fost ales Ake HILLMAN din Suedia.

Lucrările celei de a XXIII-a adunări generale au început în a doua jumătate a zilei de 10 mai, la deschiderea oficială adresându-se un mesaj video din partea lui José Manuel BARROSO, președintele Comisiei Europene, care a subliniat importanța C.C.R.E. ca partener al instituțiilor europene. În discursul său, BARROSO a punctat atașamentul său și al Comisiei pentru principiul subsidiarității, arătând că deciziile trebuie luate la cel mai apropiat nivel de cetățean, dar a subliniat și faptul că, dacă statele membre cer respectarea acestui principiu de către Uniunea Europeană, trebuie să îl respecte și ele când vine vorba de autoritățile locale și regionale. El a apreciat și tema conferinței care a avut loc în paralel cu lucrările adunării generale, subliniind că serviciile publice de calitate constituie baza oricărei societăți europene, cheia solidarității între cetățeni, dar și o sursă pentru crearea de noi locuri de muncă și atragerea de investiții. La finalul discursului, Barroso a asigurat participanții la conferință că, atât el,

cât și Comisia Europeană, vor proteja interesele beneficiarilor de servicii publice și vor încerca să identifice soluții pentru a crea un impact pozitiv în ceea ce privește creșterea economică, rezolvarea problemei șomajului și crearea prosperității pentru cetățenii tuturor regiunilor Europene.

La ceremonia de deschidere au mai vorbit și Hilde ZACH, primarul orașului Innsbruck, gazda evenimentului, Herwig van STAA, guvernatorul regiunii Tirol și membru în Comitetul Regiunilor, Michael HÄUPL, președintele C.C.R.E., Wim DEETMAN, primarul orașului Haga, prim vicepreședinte al C.C.R.E., Andreas KHOL, președintele parlamentului austriac, Kalliopi BOURDARA, primarul orașului Atena, ș.a. Cu toții au subliniat importanța autorităților locale și regionale în cadrul construcției europene, rolul acestora pentru crearea condițiilor de prosperitate economică, socială, culturală, etc. fiind unul fundamental. Întrunirea unui număr atât de mare de reprezentanți de la nivel european constituie un prilej de schimburi de experiență între aceștia, dar și un prilej de a discuta împreună soluțiile pentru viitor.

Pe parcursul celor două zile de conferință s-au abordat o serie întreagă de teme, participanții având ocazia să ia contact cu cele mai importante aspecte ce-i frământă pe toți reprezentanții autorităților locale și regionale de la nivel european: promovarea de servicii publice de calitate înaltă pentru cetățeni; posibilitatea ca serviciile publice locale și regionale să fie o sursă de coeziune la nivel european și un mijloc de reducere a disparităților existente între diferite zone și state ale Europei; adaptarea la provocările demografice, etc. În cadrul acestei teme, un membru al delegației A.Co.R., domnul Alexandru

DRĂGAN, primarul comunei Tașca din județul Neamț, a ridicat problema depopulării zonelor rurale din România, ca factor generator de scădere demografică. Deși de cele mai multe ori, când se vorbește de scădere demografică, se are în vedere scăderea natalității, domnul DRĂGAN a arătat că o problemă deosebit de importantă cu care se confruntă localitățile din zonele montane, este cea a exodului populației spre zonele urbane sau spre state al Uniunii. S-a ajuns la concluzia că acest fenomen este unul răspândit pe întreg continentul, nefiind o problemă specifică țării noastre și s-a luat decizia ca acest aspect să fie introdus în agenda viitoarelor întâlniri.

Participanții au subliniat că serviciile publice trebuie să vină cu predilecție în întâmpinarea nevoilor categoriilor celor mai vulnerabile și că autoritățile locale și regionale trebuie să identifice soluțiile de finanțare optime, indiferent dacă ne referim la accesarea surselor de finanțare existente la nivelul Uniunii Europene, dezvoltarea unor parteneriate public-privat, privatizare, etc. O soluție care este promovată de către C.C.R.E., dar și de către Comisia Europeană, este cea a înfrățirilor între autoritățile locale și regionale din Europa, care permite acestora schimbul de experiență privind bunele practici, utilizarea modelelor care s-au bucurat de succes la nivelul unei anumite autorități, dar și crearea unor parteneriate în vederea promovării în comun a anumitor proiecte. Deși nivelele de dezvoltare a serviciilor publice oferite cetățenilor diferă între statele europene, există un consens în ceea ce privește principiile care trebuie să stea la baza unor servicii de calitate, dar și credința unanimă că acestea pot constitui motorul dezvoltării locale.

Pentru o mai bună comprehensiune a modelului austriac de servicii publice organizatorii au oferit

participanților posibilitatea de a participa la o serie de vizite de studiu la nivelul unor servicii publice existente la nivelul Innsbruck-ului: o parte a delegației române a vizitat centrul Ahrental, locul unde se adună tot gunoii din partea centrală a regiunii Tyrol. A fost vizitat și un centru de extracție a gazului cu toate unitățile sale. Un alt tip de serviciu public important pentru regiunea Tirol este cel legat de protecția împotriva avalanșelor, experiența austriacă din acest domeniu fiind utilă și pentru comunele aflate în zonele montane din România.

Președintele A.Co.R., împreună cu alți membri ai delegației, s-a întâlnit cu doi reprezentanți belgieni ai SOMEPRO, asociație specializată în sprijinirea organizațiilor, instituțiilor și autorităților care desfășoară proiecte în Europa Centrală și de Est. S-a discutat despre implicarea A.Co.R. ca partener într-un proiect româno-belgian: „Forumul descentralizat al comunelor partener”, proiect care va fi finanțat de către partea belgiană. Scopul acestui proiect va fi acela de a instrui reprezentanți ai autorităților locale de la nivelul comunelor în vederea pregătirii lor pentru accesarea programelor de finanțare aflate la dispoziția României după integrarea în Uniunea Europeană.

În cadrul Adunării Generale a C.C.R.E. din acest an s-a adoptat un proiect de declarație, intitulat „Viitorul serviciilor publice în Europa – Ieșind în întâmpinarea nevoilor cetățenilor noștri”. În continuare vom puncta aspecte din acest proiect de declarație:

□ Dorința autorităților locale și regionale, dar și a instituțiilor europene este de a crea o Europă puternică din punct de vedere politic, cu un rol mărit pentru guvernarea locală și regională. Tocmai de aceea, C.C.R.E. s-a implicat activ în ultima perioadă în sprijinirea autorităților locale și regionale ale celor 10 state care s-au integrat în U.E. Un alt punct de interes pentru organizația europeană este legat de promovarea Constituției Europene, care prin prevederile ei, oferă un rol important pentru nivelul local și regional în arhitectura europeană, promovând activ principiul subsidiarității. De asemenea, Constituția va întări și rolul Comitetului Regiunilor, ca organism consultativ al Consiliului European, Comisiei și Parlamentului European. Implicarea autorităților locale și regionale va aduce instituțiile europene mai aproape de cetățeni, aceasta fiind în prezent principala problemă a construcției europene, ceea ce a determinat și respingerea proiectului de Constituție în state ca

VIITORUL ARHIEPISCOP AL EMIGRAȚIEI ROMÂNE VOLUNTAR PE FRONTUL DE ELIBERARE A BASARABIEI ȘI BUCOVINEI

La 1 iunie 1941, îndată după ce generalul Ion Antonescu a ordonat Armatei Române să treacă Prutul pentru a elibera Basarabia și Bucovina de Nord, protopopul militar Vasile Leu, profesor al Școlii de Ofițeri de Jandarmi, se afla, după cum singur preciza, în inspecție la batalioanele de jandarmi pentru intervenție, ce erau alinate dealungul Prutului? (Corneliu Leu, "Cartea episcopilor cruciați", 2001, p. 42), pe baza de pornire la atac, situată între Fălcui, Rânzești, Cârja și Vădeni.

Capul de pod realizat peste Prut, de primele eșaloane ale înaintării românești, era ținut sub foc continuu de numeroasele unități sovietice, ce dețineau poziții strategice avantajoase, pe dealurile de pe aliniamentul Țiganca-Gheltosu-Goteșit, Satul Nou, având sub observație întreaga vale a Prutului.

În timp ce românii încercau să lărgească capul de pod realizat, înaintând la adăpostul iluzoriu al terasamentului căii ferate, erau potopiți de focul ucigător, deschis cu armamentul de infanterie și artilerie, al sovieticilor adăpostiți în tranșeele de pe dealurile ce mergeau paralel cu râul de graniță.

Din aceste cauze înaintarea trupelor române din sectorul Țiganca a fost ținută pe loc peste o lună și jumătate, în timp ce în alte sectoare, din partea de nord, ofensiva Armatei Române și a Armatei Germane se apropiase de Nistru.

Pe frontul de la Țiganca s-au dus lupte grele cu mari pierderi în oameni și materiale. Aci au fost decimate: regimentul de infanterie Dimitrie Cantimir din Bârlad, regimentul Siretul, din Galați, regimental 6 Mihai Vitezul și altele.

Numai în Cimitirul militar de campanie, situat pe platoul de lângă satul Țiganca, la trei kilometri de albia Prutului, au fost înhumați, în nouă gropi comune, peste o mie de soldați, subofițeri și ofițeri ai Armatei Române, fără a mai ține seama de cei sfârtecați de proiectilele artileriei sovietice pe când încercau să debarce în alte puncte și înghițiți de apele bălților din dreapta și stânga Prutului.

Abia la 19 iulie 1941, ostașii români au reușit să-i disloce pe combatanții sovietici și să înceapă lupta de urmărire a ocupanților Basarabiei.

În urma confrunțărilor armate, Regimental 6 Mihai Vitezul, era decimat și demoralizat, deoarece pierduse mai mult de jumătate din combatanți, iar preotul regimentului fusese rănit.

Confesorul corpului de jandarmi, Vasile Leu, văzând situația critică în care se aflau ostașii de pe frontul de la Țiganca, a cerut, "din proprie inițiativă" (ibidem, p. 42) permisiunea să i se aprobe a lupta alături de ceea ce mai rămăsese din

Regimentul 6 Mihai Vitezul, după cum singur declara anchetatorului Securității, lt. Nicolae Dumitășconiu, în timpul interogatoriului din 21 ianuarie 1954:

"După ce am trecut Prutul, pe urma frontului de la Țiganca, am trecut la regimental 6 Mihai Viteazul, de pe linia I, întrucât fusese rănit preotul regimentului" (Ibidem).

După ruperea frontului de la Țiganca, pentru a-i îmbărbăta, preotul soldat, mesager a nouă generații de slujitori ai altarului, s-a amestecat printre cei din prima linie, cu care a pornit la contra atac, pentru a-i alunga pe reprezentanții Antihristului unde, însă, după o vreme, în iureșul luptelor de alungare și zdrobire a inamicului, a fost grav rănit, fapt pentru care, mai apoi, a fost decorat cu Coroana României.

Îndată după străpungerea frontului sovietic, evacuații, între care se afla și autorul acestui articol, reîntorcându-se în satele de pe linia întâi, au descoperit și alte victime ale războiului de eliberare a Basarabiei și Bucovinei ne înhumați încă.

În adâncurile sutelelor de hectate de apă, de pe ambele maluri ale Prutului, oamenii au pescuit numeroase cadavre de ostași ce pluteau umflate prin stufărișul întinderii albastre.

La sfârșitul lui iulie și începutul lui august 1941, pe când pescuim, alături de prada căutată, adesea am aflat, în matia năvodului și fragmente de trupuri umane sfărtecate de tirul de artilerie, care, între timp, deveniseră o hrană predilectă a peștilor răpitori.

Nu voi uita niciodată un picior încălțat cu un bocane soldătesc fabricat de Mociornița, pe care l-am "pescuit" din adâncuri sau de știuca în pântecul căreia mama a găsit un deget uman cu inel cu tot.

După 1944, reprezentanții ocupanților sovietici, pentru a spăla creierii și pentru a produce confuzii în mintea generațiilor ce vor urma, au șters de pe fața pământului Cimitirul militar de la Țiganca și au ridicat, în apropiere, un monument al ostașului sovietic, unde erau duși, în pelerinaj, pionierii și comsomoliștii.

Adevărul rămânând doar în memoria localnicilor și a puținilor participanți la evenimentele istorice care au mai supraviețuit.

Abia după 65 de ani, la 1 iunie 2006, sub patronajul regelui Mihai I al României, a fost reabilitat locul de înhumare a eroilor neamului, prin inaugurarea Cimitirul Românesc de Onoare de la Țiganca, ca sanctuar de reculegere, în memoria celor 71.000 de ostași ai Armatei Române, căzuți în Războiul Antisovietic pentru țară și neam.

Sperăm să fie de bun augur această formă discretă de afirmare

care trebuie respectate, printre care: autoritățile locale au dreptul, în cadrul politicii economice naționale, să-și gospodărească și să dispună de propriile resurse; resursele lor financiare să fie corelate cu responsabilitățile avute; o parte a acestor resurse trebuie să provină din taxe locale stabilite de către autoritățile locale.

□ Nu în ultimul rând, C.C.R.E. este conștient că guvernarea locală și regională joacă un rol foarte important în promovarea democrației, păcii și securității prin parteneriatele internaționale, prin dialogul inter-cultural și prin diplomația locală. Angajamentul C.C.R.E. față de autoritățile locale și regionale nu este limitat numai la nivel european, deoarece Consiliul Comunelor și Regiunilor din Europa este un bun partener pentru multe organizații internaționale, inclusiv O.N.U., jucând un rol activ pentru descentralizare și întărirea autorităților locale pe întreg globul.

Este de remarcat și faptul că multe asociații membre ale C.C.R.E., dar și instituții bancare și financiare (ERSTE Bank sau Wiener Stadische) au fost prezente cu standuri proprii la conferință. Prezența asociațiilor similare din state europene a permis participanților din partea Asociației Comunelor din România să discute posibilitatea unor viitoare colaborări, inclusiv înfrățiri între comune din România și cele din state ca Austria

și recunoaștere a Adevărului istoric.

În 1942, după refacere, în urma răni primite, preotul erou de la Țiganca, a continuat să lupte împotriva inamicului ce amputase trupul țării, în calitate de confesor al Batalionului 991, de pe lângă Divizia a XIV-a Infanterie, plasându-se în linia întâi, pe frontul de la Cotul Donului.

Pentru actele sale de eroism, săvârșite pe câmpul de luptă, în timpul războiului de eliberare a Basarabiei și Bucovinei de Nord de sub ocupația sovietică, preotul-soldat a fost decorat cu: Ordinul Mihai Viteazul, Crucea de Fier, Coroana României, Steaua României, Serviciul

Credincios cu spade și Medalia războiului din răsărit. Trimis din țară de grupul de rezistență al ierarhilor din vechiul Sinod, pentru a salva parohiile emigrației de infiltrarea "preoților" moscoviți, el a ajuns arhipăstorul emigrației române din toată Europa și Orientul Apropiat, devenind atât de periculos pentru comuniști încât a fost răpit de KGB, dus la Moscova unde l-a anchetat personal Beria și trimis în țară cu rechizitoriul gata făcut pentru ca un tribunal-marionetă să-l condamne la moarte. Unul dintre capetele de acuzare a fost și acela că, în 1941-1942 a îmbărbătat ostașii români în lupta lor "împotriva Patriei Sovietice".

Paul LEU,
Kenwood-Washington, SUA

Fotografia hirotonisirii de la Munchen de către mitropolitul Serafim al rușilor albi din Germania, vicarul său-episcopul Filip și arhiepiscopul Ștefan al Austriei, după alegerea lui Vasile Victor Leu, la Salzburg, în ziua Învierii din anul 1949, ca arhiepiscop al emigrației române. Fotografie din arhiva preotului Constantin E. Moraitakis, Arhon Mare Prezbiter al Patriarhiei Ecumenice din Constantinopol

LUCRĂRILE CELEI DE A 23-a ADUNĂRI GENERALE

(continuare din pag. 3)

Franța și Olanda. Declarația mai pune în evidență și necesitatea adoptării unui Tratat sau a unei Carte europene a guvernării locale, după modelul celei elaborate de către Consiliul Europei (Carta europeană a autonomiei locale).

□ În ceea ce privește dezvoltarea serviciilor publice pentru Europa de mâine, declarația subliniază problemele care există în prezent legat de schimbarea structurii demografice la nivelul Europei, dar și precaritatea acestor servicii la nivelul unor state europene. C.C.R.E. se opune oricărei încercări de a se impune un anumit model de furnizare a serviciilor publice la nivelul legislației europene și consideră că serviciile cu caracter non-comercial nu trebuie să se supună legile pieței interne europene. Cooperarea intercomunală pentru prestarea serviciilor trebuie acceptată ca un mod legitim de furnizare a serviciilor interne, iar pârghiile de control și de finanțare trebuie să fie la nivelul autorităților locale.

□ Deși sistemul de finanțare și sarcinile îndeplinite de fiecare autoritate locală sau regională variază de la țară la țară, Carta europeană a autonomiei locale evidențiază câteva principii

sau Italia.

Trebuie menționat că pe întreaga perioadă a conferinței, delegația României a fost însoțită de doi reporteri ai Televiziunii Române, dl Constantin-Ovidiu DINESCU și Mihai COVRIG, care au făcut să marcheze importanța evenimentului pentru România, dar și pentru autoritățile locale și asociațiile acestora. De menționat este și interviul luat de reporterii TVR domnului Michael HÄUPL, președintele CCRE, primar și guvernator al Vienei. Acesta și-a manifestat bucuria pentru participarea A.Co.R. la adunarea generală a CCRE și a felicitat Asociația Comunelor din România pentru eforturile făcute în ultimul an și pentru acceptarea asociației ca membru al CCRE.

Atât Michael HÄUPL, cât și alte personalități, respectiv: domnul Giovanni di STASI, președintele Congresului Puterilor Locale și Regionale al Consiliului Europei, doamna Hilde ZACH, primarul orașului Innsbruck, domnul Herwig van STAA, guvernatorul regiunii Tirol, au acceptat să semneze în Cartea de Onoare a A.Co.R., deschisă cu această ocazie.

Sergiu ȚARA

Discursul mistic al lui Daniel Drăgan

Daniel Drăgan a marcat profund și definitiv evoluția literaturii noastre din ultimele decenii prin activitatea sa în domeniile prozei, poeziei, jurnalisticii și producției editoriale. Este un autor mereu prezent în conștiința publicului de cele mai diferite orientări estetice ca mare animator și organizator al vieții literare, dar mai ales un entuziast încredințat că imanența și transcendența cuvântului fac lumea mai bună. Numeroși scriitori din câteva generații, cunoscuți prin faptul că opțiunile lor în cele mai variate domenii ale spiritului sunt profund diferite, au beneficiat de dăruirea totală a lui Daniel Drăgan în serviciul valorilor care ne unifică pe toți. Clipa de Apoi confirmă admirabila sa evoluție literară, amintindu-ne că o adevărată existență umană este, în conformitate cu străvechile legi morale ale românilor, o pro-existență. Găsim în această carte o poezie reflexivă, inspirată de marile întrebări ale omului de azi și dintotdeauna, o bunătate învăluitoare care ne cucerește de la prima lectură, dar mai ales o atitudine religioasă plină de sfială în raport cu misterele existenței.

Este o poezie de mare densitate ideatică și metafizică, realizată de transfigurări diafane ale realului și ca o succesiune de simboluri ale sacralului capabile să catalizeze în noi și să întrețină cele mai înalte aspirații spirituale. Poeții și teoreticienii literari care au vorbit de lirica de concepție – Die Gedanken Lyrik – ar putea fi mulțumiți de modul cum Daniel Drăgan înțelege să illustreze azi înalte și severele lor exigențe estetice.”

Mihail DIACONESCU(1999)

Fragmente din volumul „Clipa de Apoi”

Când am plecat de la voi am luat înflorita câmpie și livezile pline de roade rotunde trecând în memorie rostul și creșterea lor fără să știu că din clipa aceea pentru mine vor dăinui

când am plecat de la voi am luat în tăcerea adâncilor nopți siderale lumina rotundă a sânilor tăi fără să știu că numai tactilele gândului răsucit către ora plecării vor mai putea vreodată s-atingă acel dumnezeiesc relief

când am plecat de la voi prizonier voluntar al vitezei cu care m-am desprins de Pământ auzeam glasul tău desfășurat ca o imensă modulație cosmică alergând după nava care pe neștiutele căi definitiv mă purta

când am plecat de la voi glasul tău făcând cercuri concentrice pe suprafața tăcută a cerului negru așa cum pe lacul liniștit un copil cu o piatră aruncată-n oglindă descătușează vălurile rotunde unde glasul tău venea după mine sporindu-și nebunește iuțea s-ajungă să mângâie ca un viers de sirenă

*nu pleca! ...nu pleca! ...nu pleca!
să înduplece pânzele corăbiei mele stelare timpanelor mele asemeni întinse și dormice să-ți capteze mesajul pe care-l lua în căușul memoriei fără a-i urma înțelesul*

nu pleca! ...nu pleca! ...nu pleca!

în cardinala secundă care a separat veșnicia ca un ecuator universul în cardinala secundă când am plecat de la voi să număr nevăzutele porți ale trecerii mele spre moarte glasul tău era tremur de frunză clipocit de izvor freamăt de mână dezlegat în câmpie sunet de iarbă pe buzele coasei vin rubiniu picurând în pocale boare de vânt peste curțile-ncinse de nemiloasele arșițe

glasul tău era zvon de ciută în rariștea fagilor chemare ce urcă asemenea sevelor în tulpinele vii să explodeze apoi în culorile sângelui glasul tău era strigătul ultim al vieții

nu pleca! ...nu pleca! ...nu pleca!

el vibra în membranele sufletului meu și sufletul se zbătea înlănțuit de mult mai severe porunci.

II.

Trec lin pe căi rotunde fără fum lunecător ca raza printre stele etern în pribegie ca și ele și tot așa de liber ca o undă ca apa slobozită peste prund nu poate glasul meu să-ți mai răspundă din depărtarea-n care mă cufund

III.

Mi-am pus în memorie tot ce-am știut mai frumos cântecul cântecului cântarea cântării flautul de dor și de os ordinea mare și ordinea mică a lucrurilor nu mi-au strivit în uitare tulburătoarea chemare

mugurul vieții roua limpede a dimineții - lacrimă după zburdalnice jocuri de noapte din livezile coapte cerul cu lună și flaute nepieritoare în mine se-adună

0:

2.

ALĂUTA ROMÂNEASCĂ SUPPLEMENT LITTERAR A ALBINEI ROMÂNESCI.

IASI. 15. IULIE 1838.

uneori nu mai știu cine sunt și ce vreau sunt o pasăre zburătoare sau o furtună aripă pierdută de un înger căzut în fântână amnar scăpărat din uitare buzdugan în prăvălire aspru și greu sau poate numai ecoul unui cântec al meu...

IV.

Apoi,

proiectat în abisul de spaimă al nopților veșnice am uitat să aud glasul tău și strigătul disperărilor noastre și am început să număr nevăzutele porți ale trecerii mele spre moarte

vocile nu te mai pot ajunge pânzele corăbiei tale și timpanele auzului nu mai simt bătaia vântoaselor isteria zgomotelor care te cheamă și te alungă te subjugă și te resping

nu mai e glas nu mai bat clopote nici vocea pendulului măsurător al zădărniciilor nici metronomul ambițios doritor să dea o cadență în haosul mișcărilor simultane nici bătăile propriei inimi nu mai măsoară drumul spre moarte nu mai numără pașii către sfârșit doar Fuga Fuga de Bach Marea Fugă sincronizează tropotul etern cu matematica cerului

pământul nu te mai vrea dintr-o dată se rupe de tine scapă din tine cad chingile încleștărilor neștiute până atunci

slobod! ușor ca un fulg! nu mai aparții doar de nucleul rapace în universul acesta cu o înfinitate de puncte erai ostatec al unuia singur fără să-ți fi știut și să-ți fi plâns vreodată

robia

slobod

și totul în tine are altă măsură Doamne cât de greu am putut fi în neștiințele mele dacă acum sunt atât de ușor

lumina

o afli o ajungi te scaldă te mângâie te cutremură și treci și de ea scăpat din chinga reumelor și a dischineziilor te simți pulverizat în libertatea stelară vărsat în modulațiile încete ale galaxiilor adăpostit în fărădemarginile universului

ți urmezi asimptota cât e nepătrunsul de nepătruns nesfârșitul de nesfârșit și risipirea ta în eter nelimitată ducându-te să afli cum se reintrupează destăinuitele taine în noi contingente de neaflătoare enigme

pixul și rigla fizicianului abacul lui electronic îmi arătasera cu mult înainte sfera imensă a lumii cum se contractă și uimitoare devine mai mică decât propriul ei centru

căzută prăbușită spre miezul imaginat și real al imensității galaxia se răstoarnă simetric în ea materia se despletește în alte răsfrânțe și multiplicată neșiceri cerul își reface desenele în interiorul nevăzut al substanței dincolo de particulele cele mai fine care la rândul lor și ele compun marele cosmos pentru cosmosul mic pe care nesfârșit îl conțin

pixul și rigla fizicianului abacul lui electronic îmi arătasera demult formula acestor prăbușiri și explozii compunerea și descompunerea cosmică a materiei dar niciodată nu mi-am imaginat că le voi privi ca pe un spectacol galactic fiindu-mi dat să particip la el

VII.

Rânile trupului amintirea durerii au rămas la marginea drumului bolovan împietrit dezintegrat cu planeta odată devenind combustibil solar

lumina numai lumina și bucuria sufle-tului
bagajul cel mai de preț mi-a fost îngăduit să-l ridic
de pe Terra să-l iau în nesfârșita plimbare ca unică
energie a existenței în care îmi e îngăduit să mă scald

...
eram pe o pajiște cu sânziene și caprifoi cu hrană
n belșug pentru bovine și oi cu flori pentru albine și
fluturi făcută de Dumnezeu anume ca să te-aduni și să te
scuturi de pulberea galbenă a deșertului pe care-l
străbătuseși până atunci.

dar pajiștea intrase sub alte porunci
excavatorul venea cu patru sau șase
milioane de chile se deplasa zornăind în măruntaie
fierbinți ca un iad pe șenile

gura lui lacomă cu dinții ca niște gheare de fier
mușca din carnea pământului și pământul murea cu
fiecare bucată smulsă din el

ce-a fost apoi nu mai țin minte
am luat cu mine numai imaginea aceea cuminte cu flori de măselariță și
ghiocei și-mi place să umblu și să visez printre ei...

VIII.

Ca umbra unui pescăruș deasupra mării las gândul slobod peste emoțiile
lichefiate mișcătoarele valuri să umble de la nețăruritește așteptări la
nețăruritește aduceri aminte unde visul se dilată să prindă totul în mrejele
sale cuminte

privirea încearcă să-ți atingă tăcerea citindu-i sonorile adânc
tănuite și dincolo și dincoace de ea se întinde o altă adâncă tăcere speranțele
mele nelocuite tăcerea și liniștea mea

astfel se țeș între marginile nemărginirilor noastre atâtea câmpuri cu
flori atâtea mări și oceane atâtea ceruri cu stele făcute anume pentru aripa ce-
o întinzi către ele

IX.

Mă legănam între visuri și ape cu tine departe cu tine aproape vânturile
unei primăveri furioase au dezlănțuit sentimente fierbinți și nerăbdătoare.

orele zilele lunile anii
se rostogoleau ca bolovanii de pe muntele plin de mistere amare când
muntele se rupe și pleacă la vale
unde ești?
unde sunt?

vorbele umblau neauzite între cer și pământ numai coliba unor oameni
sărmani lumina cu un zâmbet smerit năpraznele în care muntele s-a despletit și-
a pierit

ceva se sfârșise ceva începea natura se scutura de sub ceață în vreme ce
noi ne căutam ne găseam planeta se schimbăse la față

speranțe albe spălate de vijelie căutau cu buze fierbinți dimineța care-
și ieșise din minti

erai tu?
eram eu?
se făcuse voia lui Dumnezeu!

*

astfel retrăiesc culorile lăsate să lăucească pe cărări bătute de sălbatic
forțe telurice din lumea de jos din lumea de sus către lumea în care definitiv le-
am adus

X.

Într-o toamnă sălbatică pe când încă nu boncăluiau cerbii și cocoșul de
munte abia începea să-și admire penajul

am înnoptat la Cheile Râșnoavei între doi brazi crescuți ca gemenii pe un
tăpșan așternut cu licheni și cu mușchi moi ca buretele

în dreapta se ridica peretele de stâncă iar jos în stânga și-n față se
desfășura o prăpastie ca un mister plin de umbre și de șoapte neauzite ale
fințelor adăpostite în crăpături de gresie și în ierburi frave

stâncile zgâriau norii de vată care treceau spre sud și spre est
ca niște piepteni dinții ascuțiți ai stâncilor zgâriau caierele alburii ale
norilor trecători

dimineța
locurile păreau altele căci soarele colora cu aur steiul de gresie și păsările
prinseseră grai

împrejurul se colora cu lumină de miere sau de cristal
atmosfera devenită o prismă de sticlă făcea curcubeie deasupra
cascadelor ce se aruncau curajoase de la un prag la altul al căderilor niciodată
sfârșite

avalanșele anotimpurilor de gheață ploile torențiale cu teribile ruperi
de nori și răsflarea luminii solare făcuseră acel loc schimbător să-și trăiască
vârștele cu aceeași demnă solemnitate să se ofere omului și să-l răsfete

Doamne am zis Creatorule
pentru clipa aceasta pentru ceasul acesta de mișcătoare lumină de mândră
defilare prin simțurile mele a operei tale nici o suferință nu e prea mare și-ți

mulțumesc Doamne că m-ai dăruit!

au trecut de-atunci milioane de ani și Râșnoava a pierit odată cu planeta
sau poate mult înaintea cataclismului planetar
stâncile se vor fi tocit se vor fi cufundat în cenușă și lavă iradiată de
temperaturi distructive speciile faunei și florei terestre vor fi avut timp să
devină fosile iar fosilele se vor fi dezintegrat cu materia geologică deodată

dar
toate se află cu mine în zborul acesta etern și brazi și jnepii și găzele
multe din iarbă
și iarba pentru care merita să trăiesc!

XI.

Există o înțelepciune a sedimentelor care acumulează răbdătoare milenii
și le ține presate ca-ntr-un ierbar filă cu filă până la noi așezări rânduite de
focuri ulterioare

există o cuminenie a pietrelor care se mișcă încet foarte încet pentru a
nu face să tresară de spaimă gândurile mereu bănuitoare ale omului pentru a
nu pune pe fugă sunetele mici care le înconjoară

există un sentiment al rocilor o simpatie a lor unele față de altele atunci
când alcătuiesc înfățișări trainice peste care acceptă privirile tale posesive ca
și când ți-ar permite să le adori să le apropii să-ți asumi culorile și vârștele lor
ce se adună și se recompun în vârștele tale

există și un sentiment al rocilor față de om și unul al omului față de
realitatea răbdătoare a rocilor

ele pot fi auzite la ceasuri de liniște mare când glasul omului și glasul
pietrelor se unesc în neauzire ca o taină fără sfârșit ce se adună în sine pentru
că tot ce există în afară de ea și de Dumnezeu care le-a creat le este lor de
prisos

există sentimente care trec peste noi
vin de departe și se duc dincolo de clipele noastre părelnice sentimente
care leagă văzutul cu nevăzutul și modesta tăcere a munților cu neiertătoare
stihii

există sentimente cu nume frumoase date de om în cunoașterea sa
și sentimente care n-au nume proprii pentru că numele lor este unul singur
numele Celui ce le-a creat

XII

Cum galaxiile se-nvârt în spirală de scoică și-n noapte se-nvolbură
luminoase desfaceri tot astfel sufletul se desprinde din sine și se-ntinde în
spații necuprinse de gând

pe lângă multiplele mele și-adânci neștiințe trecând o altă materie-n
vidul stelar se compune și altfel decât cea pe care tactilele trupului meu o
aflaseră-n în Lume cândva

la ce va fi trebuit să existe copilul și mingea și tânărul zvelt și chitara și
zvonalul mașinilor multe și ispita fecioarei dacă atingerea lor nu mai lasă în
urmă nimic?

poate doar sunetul ce-l iscă sufletul omului etern la izbirea mai dură sau
mai blândă în carnea materiei noastre terestre poate doar vibrația și frecvența
vibrației vor fi fost necesare ca un simplu examen al trecerii noastre prin timp
așa cum aedul ciupind strunele lirei încearcă să afle sunet menit să-l
ducă departe tot astfel Ziditorul a pus la-ncercare materia visului său înainte
de a modela pe harpa cerului fără de țărături un cântec unic și deplin al
minunilor Sale

XIV.

La sfârșitul mileniului doi după Hristos țărani din satul Bogata ședeau
în biserica lor de piatră roșcată așezați ca pentru o veșnică dăinuire în jilțurile
mari de stejar încrustate cu legende biblice ca niște faraoni ședeau tăcuți și
eterni fiecare cu jilțul său fiecare cu legenda lui biblică de puteai crede că sunt
puși acolo ca paznici ai unor mistice tâlcuri săpate adânc în tăria lemnului
nepieritor

mândri și demni ședeau țărani din satul Bogata asemenea sfinților din
fresca absidei și chipurile lor arătau că veșnicia nu-i înspăimântă că nu se tem
de nimeni și de nimic

fii ai lui Dumnezeu iubiți de Dumnezeu puși acolo pe tronurile lor
împărătești de însuși Creatorul Suprem

părintele Cândea arătase patriarhului din vremea aceea desenele acelor
jilțuri cu legende sculptate

- nu sunt strane de țară a strigat patriarhul ca de o impietate cutremurat
astea sunt tronuri împărătești!

m-am dus apoi în satul acela să-nvăț purtarea și puterea credinței
i-am văzut pe țărani cum înfig plugul în brazdă netulburați de stihiiile
lumești trecătoare convinși că ei sunt acolo de când lumea și cât va fi lumea
ogorol și plugul vor fi ale lor

fii ai lui Dumnezeu iubitori de dreptate neînfricați peste coarnele plugului
neînfricați în stranele lor de stejar ca niște faraoni ai creștinătății convinși că
ei or ținut fusele când Demiurgul o țăsut veșnicia în satul acela al lor!

XV.

Despre cloșari trebuia să scriu un poem despre Lady mai cu seamă femeia
suplă ca trestia vertical mergătoare mereu îmbrăcată cu același palton
negru

SUPLIMENT LITERAR - SUPLIMENT LITERAR - SUPLIMENT LITERAR

din stofă englezească uzat dar nedespărțit vara și iarna ziua și noaptea în paltonul ei negru Lady străbate cartierul cercetând pubelele pline cu un ceas înainte de a sosi gunoierii

Lady nu cere de la nimeni nimic dacă-i oferi refuză cu demnitate severă dar bagă mâna adânc răscolind în pubele materia abandonată a nimănui după un borcan încă mânjit cu magiun după o coajă de pâine

când adună în traista ei tot ce socotește folositor își hrănește garda de corp - trei dulăi vagabonzi ca și ea devotați fără egal și mereu însoțind-o lor le dă mai întâi din bucatele sârguincios adunate îi satură bine apoi de mai rămâne înghite și ea sau păstrează pentru ziua de mâine doarme sub poduri sau în guri de canal îmbrăcată mereu cu paltonul ei negru noaptea și ziua iarna și vara păzită de cei trei dulăi grijulii și-n alertă

Lady n-a cerut niciodată nimic nimănui nici nu știu dacă are simțul auzului și puțința vorbirii când trece pe stradă parcă pe nimeni nu vede universul ei este altul decât al celorlalți oameni - un univers paralel

așa
într-o zi din veacul în care mi-a fost dat să o văd lucra cu o bucată de staniol în care fusese probabil margarină sau alt aliment alb ca o frișcă oferea staniolul câinelui mic ajutându-l să lingă rămășițele ambalajului recuperat din pubelă se uita în ochii animalului pofcios și-l hrănea cu o grijă maternă priveam de departe nedorind să fiu observat spionam indiscret și-am văzut bucurie în ochii ei și o dragoste mare pentru câinele ei vagabond ca și ea

când staniolul a rămas mai curat decât fusese vreodată și câinele mânjit pe bot de resturile lăcomit înfulecate Lady și-a luat de pe cap fesul negru murdar pe care asemeni paltonului neschimbat îl purta iarna și vara și iarna ziua și noaptea noaptea și ziua și-a luat fesul și cu o înduioșătoare tandrețe a șters câinele pe botic apoi a scuturat inutil fesul punându-și-l iarăși pe cap

o priveam cum se duce pe străzile strâmbe printre oameni grăbiți nevăzându-i înconjurată de cei trei body-guarzi și gândeam că nu există ungher al lumii oricât de obscur oricât de mizer în care Creatorul să nu fi sădit bobul de mei al generozității universale

da
trebuia să scriu un poem despre Lady și demnitatea cloșarilor dar la ce bun?
Lady străbate eternitatea însoțită de cei trei body-guarzi fără să-i pese dacă poemul meu există sau nu

.....
XX.
Și prințul acela danez căta în găvanele goale din care privirea bietului Yorick plecase de mult covârșit de-ndoială și de logica tristă a celui de al treilea exclus nu găsea alt răspuns la-ntrebare decât o altă-ntrebare tânjind după iluzia somnului fără sfârșit în care nimeni și el mai ales nu s-ar fi putut niciodată încrede

să dormi să visezi
vărsată-n veșnicia stelară materia visului nu are nimic din ce nu a fost frământare a clipei trăite și clipa trăită se dilată peste marginea somnului dincolo unde e numai atâta cât fiecare a creat pentru el dincolo!
unde nu sunt două destine la fel

să dormi să visezi
mușcat de ispitele morții liberat de poverile trupului păgubit de fericirea deșartă să dormi să visezi

dincolo
dincolo de rodul strădaniei tale de sporul fiului și al trecerii prin paradisul și infernul terestru neascultător al poruncii divine să te smulgi din carcasa de carne și os mai înaintea chemării și să alergi furișat prin porțile deschise pentru alții un evadat din chingile clipei spre libertățile desăvârșite ale veșniciei nerostind vorba pe care nimeni nu a cerut-o dar multora le-ar fi fost de folos și bucuria credinței s-o lepezi nerăspân-dită în lume ca pe o sămânță pe nedrept condamnată la nerodnică soartă
ca să dormi să visezi?
să visezi tocmai nerodnicia bobului de grâu și netămăduirea rănilor sufletești de care Domnul ar fi vrut vrednic să fii
să dormi să visezi
semințele neduse la fruct cu zeii aceia timizi gemând nenăscuți în împietrirea de gluten și amidon cântecele strivite pe corzile harpei înainte de a se fi iscat în așteptarea cuminte și tot ce-ar fi putut să se nască și nu s-a născut din făptuitoarea cunoaștere a Domnului Dumnezeu

să dormi să visezi
oamenii fug sperați către moarte cu o lăcomie devoratoare
tu, fiule
trăiește încet

când iei în brațe trupul iubiteii-l pentru totdeauna așa-l vei găsi dincolo de pădurea zilelor tale și dragoste mare te așteaptă acolo netulburată în veci

ca aceea pe care tu însuși ai știut să o dai

tu fiule trăiește încet dăruiește-ți fiecare bătaie de inimă fiecare gând și tot ce atinge brațul tău fă dar pentru ființa iubită

nici un bănuț care-ar putea semăna bucurie nu-l lăsa necheltuit pentru iubirea supremă care dincolo te-așteaptă luminată de harul dumnezeirii

și vorbele
atenție mare la vorbe
atenție

când vorbești fii stăpânit de o grijă întreagă fiecare vrbă a ta trece de nori fiecare vorbă a ta trece-n spațiul galactic vibrează-n sori și planete iar când tu însuși vei veni între stele vei fi nevoit s-o auzi

XXI.
Când cei ce mă iubeau pe planeta flămândă unde mi-a fost dat să mă nasc strigau după nava stelară ce mă ducea către galaxiile morții nu pleca! nu pleca! nu pleca!
glasul lor era glasul iubirii dar voia plecării nu de ei hotărâtă era o poruncă divină semn că timpul ce-mi fusese generos dăruit pentru gestul tămăduirii celor nefericiți pentru cântecul ce altora le era dătător de putere pentru cuvântul înzestrat cu harul zidirii timpul dăruit mie luase sfârșit

XXII.
Ce mai rămâne teafăr de la noi când vine Judecata de Apoi?
te-ntreabă Demiurgul tu socoate de cele mai teribile păcate răspunde-i câte cântări lăsat-ai necântate câte jucări trăiși fără să joci câte iubiri lăsat-ai ne iubite la care nu ți-e dat să te întorci?

XXIII.
Înainte de moarte trebuia să-mi umplu cu dragoste sufletul și plămânii și pânțele și mușchii brațelor și palmele și totul trebuia să fie numai dragoste să-mi umplu cu lăcomie și buzumarele și-n pumni și-n dinți să iau cu mine cât mai multă iubire cât mai multă și adevărată iubire singura avere ce poate fi trecută ușor peste vămile morții

târziu am aflat și firave erau brațele mele și sufletul deja obosit pașii tociseră cărări neumblate vișorul se zăbătuse în pletele mele o sută de ani spinii stepelor sterpe îmi sfâșiaseră tălpile setea îmi uscaseră plânsul și glasul

arșițe și întunecate zguduiri îmi apăsaseră umerii dar ochii ochii continuau să vadă minunile Domnului și gustul iubirii nu m-a părăsit niciodată slavă Ție Bunule slavă Ție!

.....
XXV.
... Ce e rău ce e bine iadul și raiul tu le-ai purtat totdeauna cu tine dincolo de viață dincolo de vis

*
moartea nu-i ușa care se-nchide moartea e poarta ce s-a deschis

.....
XXX
A dispărut de mii de ani vioara dar sunetul ei va fi al meu mereu și focul dacă nu mai există există lumina și căldura lui iar tu iubito mă însoțești cu nemurirea dragostei tale zestrea mea veșnică în care mă risipesc și mă adun ca respirația acestui univers cu care de mult mă confund

iartă-mă Doamne
mă închin ție și mă rog iartă-mă Doamne că am lăsat atâtea cântări neîmplinite atâtea jocuri au rămas nenumite și iubiri multe iubiri au rămas nedăruite și sărac vin astăzi la Tine și numai o mică parte din frumusețile spre care Tu m-ai încredințat în grădina raiului Tău pământesc numai o mică parte am izbutit să culeg numai o mică parte am pus în bagajul adus de pe Terra în nesperata mea bucurie

mă doare azi floarea pe care n-am dăruit-o cui merita și cuvântul pe care nu l-am rostit cuvântul cu care aș fi putut lumina o privire cu care aș fi bucurat un copil cu care aș fi fericit o femeie cu care aș fi mângâiat jalea unui sărac
mă doare cuvântul pe care nu l-am rostit și durerea aceasta e plata mea partea mea de infern pentru păcatul ce s-a făptuit prin nefacerea binelui cu care tu Doamne m-ai dăruit!

mă doare jocul nejuțat
că este ca un dar frumos pe care l-am lăsat să-mi cadă din mână ca un fruct al dumnezeirii pe care l-am lipsit de cuvenita cinstire și l-am lăsat nevolnic să lungească putrezească în iarba sălbatică a nimănui dar tot ce-am iubit

puțul acela de om zborul de ciută fulgerul păstrăvului în limpezimea izvorului foșnetul frunzelor nimbul roșcat al norilor în amurg zbuciumul neostoit al oceanului și freamătul de zeitate flămândă al femeii

toate
mi-au luminat clipa și clipa aceasta o vărs în veșnicia pe care mi-ai dat

□ A apărut, într-o prezentare grafică de excepție, cu desene de Taru, Clenciu și tânărul Aurel Ștefan Alexandrescu, volumul **“Fabule din două veacuri”** al confratelui Nicolae Drăgan, a cărui valoare am demonstrat-o în extrasele largi pe care le-am publicat acum două numere.

Mult așteptatul volum, descinzător glorios din fabula lui Arghezi, a și trezit neașteptate reacții, mai ales în epigrame precum:

Exagerezi, oricum, poete
Cu dublul veac ce-ai apucat;
Că pe noi ne-au albit la plete
Deceniile de rahat !

...
Dai vina pe dobitoace,
Da-n politică ierți omu
Ce promite bunăstarea
Și ne dă ce-a tăiat Ciomu.

□ **“Păcală se întoarce”** nu este numai un nou film românesc ci și coperta care, împreună cu cea a primului său **“Păcală”**, cuprinde remarcabila operă cinematografică a lui Geo Saizescu încununând originala sa contribuție la afirmarea picarescului românesc început de Anton Pann. Și, dacă despre acest părinte al lui spiritual, Eminescu spunea că-i **“finul Pepei cel isteț ca un proverb”**, în cinematografia noastră se va spune, desigur, despre alți comediografi ai peliculei de valoare națională, că sunt **finii Saizescului, cel care ia în serios gluma.**

□ La Casa Scriitorilor din București, a avut loc o triplă lansare de carte încununând prolifică operă a lui Daniel Drăgan: recentul roman **“Ciuma boilor”** (Ed. Arania 2005), o ediție nouă

a povestirii **“Drum spre Arania”** încununată în 1984 cu premiul Uniunii Scriitorilor (pe care le reproducem alăturat) și discursul mistic din lirica publicată în volumul **“Clipa de apoi”**, din care reproducem pe larg în paginile suplimentului nostru **“Alăuta românească”**.

□ A apărut un nou număr din revista de răspândire națională **“Ardealul literar”**, primul la care nu și-a mai adus direct contribuția fondatorul ei, poetul Valeriu Bârgău.

Considerăm meritoriu efortul soției acestuia, poeta Mariana Pândaru și a confracților din colegiul de redacție, de a continua opera editorială a marelui scriitor dispărut.

Discursul mistic al lui Daniel Drăgan

*o și veșnicia se umple cu o singură clipă
Doamne,
aceasta e marea Ta bunătate !*

*voia Ta Doamne
mă străbate de la un capăt la altul al lumii de la un capăt la altul al
ființei de la un capăt la altul al memoriei de la un capăt la altul al uitării de la
un capăt la altul al durerii din care fâșnește ca o fântână veșnică iezorul
speranțelor împlinite*

*voia ta Doamne
străbate ca un ax universul și coboară din galaxii în abisul mateiei până
dincolo de jocul protonilor făcând și desfăcând atomii și asemeni lor împărățiile
mugurii pomilor împerecherea melcilor fotosinteza
statornicia legislativă a stupilor de albine a termitelor a stolurilor de
păsări călătoare invazia algelor dansul nupțial al păunilor iureșul nestăvilat
al miliardelor de specii de viruși
armonia ecosistemelor
cântecele harpistului și culorile din paleta fâlfâitoare a fluturilor
toate sunt voia Ta !
voia Ta Doamne veghează asupra războaielor și le istovește asupra
ciumelor și le stinge asupra iubirilor și le dă tinerețe
voia Ta Doamne veghează asupra păcatelor mele și mă saltă pe mine
păcătosul deasupra lor lăsându-mi deschise ferestrele mântuirii
nimic nu e mai frumos mai cuprinzător și mai bun decât voia Ta
Dumnezeule !*

*ea e binele binelui bunătatea bunătații mintea omenească nu concepe
ceva mai perfect mai frumos și mai bun decât voia frumuseții și perfecțiunii
Tale Dumnezeiești
facă-se voia Ta Doamne precum în cer așa și pre pământ*

XXXI

*Plecând de pe Terra lăsam în urmă glasul tău chemător
nu pleca !... nu pleca !... nu pleca !*

*plecând de pe Terra luam în spațiul veșniciei îmbrățișările tale vârstele
iubirilor noastre buchete în veci trăitor Doamne cât de multă bucurie mi-ai dat
și cât de multă bucurie am părăsit pe pământ
netrăită*

XXXII.

*M-ai întrebat fiule de ce am pus borne pe drumul pe care te-am adus de ce
am semănat puzderie de semne în trecerea printr-o lume care nu vrea să semene
de la o oră la alta cu ea
din zori în amurg
tot drumul pe care-l parcurg leagă mereu dezlegatele mistere fosforescente
pe cele vechi și pe cele recente le înșir și le leg pentru că Domnul m-a ajutat să-
nțeleg*

.....

XXXV.

Ca floarea de pădăie am risipit cuvinte păgâne peste deșertul populat

cu iluzii

*mici parașute se legănau în atmosfera coclită vântul bolnav le împingea
cătore granițele neînțeleșului*

seara

*orașul se aprindea ca lumânările într-un cimitir dezvelit de sub durerile
zilnice*

îvingeam ultima timiditate

*mă pregăteam să ridic cu mâini slăbănoage capacul sicriului și să-l așez
mai bine deasupra-mi
să se înbuce perfect în rosturile sale dibace
ca niște lemnișoare de alcătuirii ventriloce slobozite din sfori părțile mele
componente se bucurau de libertate căutându-și poziții comode*

toate erau

*le numărăsem de câteva ori
nu lipsea nici o vertebră nici o falangă și totuși mă stăpânea o spaimă
creștină
plecam dintr-o lume de hoji și era de mirare că nimeni nu se grăbise să mă
ușureze măcar de o claviculă de-un os tarsian
puneam pe seama cursului descendent de la bursă pe inflația galopantă
ce mistuia valorile tuturor obiectelor detașabile faptul că ajunseseam întreg
sau aproape întreg
între scândurile atât de relaxant împreunate*

*așteptam cuiele să fixeze solid capacul sicriului și nu înțelegeam de ce
groparii lucrează atât de încet
plătiți cu ora trăgeau de timp credeau ca timpul este al lor
credeam că timpul este al meu
și aceste credinți diferite adânceau încă o prăpastie între cei de afară și
cel dinlăuntru*

*vedeam luminile orașului plângând agonizant simple făclii funerare
sau poate stele și galaxii
și era un secret colosal care venea albastru să mi se dăruie să mă învăluie
și să mă facă al lui*

*tu fiule departe vei fi fost cu turmele tale căutând pășunile mănoase pe
lângă albia unor râuri domoale străjuite de arbori semeți
arțarii vor fi gemut știutori sau poate doar zvonul îndepărtat al cascadelor
va fi dat semn despre repede și neiertătoarea lunecare a timpului*

undeva

*pe un alt continent a deraiat un tren
imensul acordeon dezacordat și-a îndesat burduful și a gemut și-a adunat
în sine inelele de larvă metalică devenind mai mic
vrând parcă să spună ceva despre destinul ființelor mecanice al
călătoriilor frânte și al planetelor care sar
aparent fără motive teinice
de pe o orbită pe alta.*

- sfârșit -